

«En el descans d'un partit del Barça puja el consum d'aigua»

CRISTINA SAVALL
BARCELONA

Les mesures per a l'estalvi d'aigua i les campanyes de sensibilització han situat Barcelona com una de les ciutats europees amb menys despesa domèstica d'aigua, especialment en l'època que la situació dels pantans catalans era molt crítica. Els recursos hídrics provenen principalment de les conques dels rius Llobregat i Ter, encara que la utilització d'aigua freàtica, obtinguda del subsòl, s'està incrementant. Román Llagostera (Barcelona, 1964), enginyer agrònom i director de Serveis del Cicle de l'Aigua a l'Ajuntament de Barcelona, explica que el cicle hidrològic en zones urbanes és molt diferent del procés natural de l'aigua.

—¿Què caracteritza Barcelona?

—És una ciutat envoltada de rius, el

Besòs i el Llobregat, de mar i d'una cadena muntanyosa amb un subsòl amb molta aigua, de manera que també hi ha pous que proveeixen fonts i neteja de clavegueres. Això li configura una orografia especial. El pendent de muntanya cap a mar permetia que quan hi havia tempestes des de la serra de Collserola baixessin rieres que és el que dona nom a la Rambla, la rambla de Catalunya, la del Poblenou...

—Hi ha queixes pel mal gust de l'aigua de la depuradora del Llobregat.

—Això depèn només del sistema de mineralització utilitzat. Són molt diferents els terrenys que travessen el Ter i el Llobregat. Però el dipòsit metropolità de la Font Santa, a Sant Joan Despí, connectarà pròximament les aigües dels dos rius, i aleshores augmentarà la qualitat organolèptica. No obstant, l'aigua

«Un barceloní en consumeix entre 109 i 110 litres al dia, una xifra bastant baixa»

de Barcelona és dura perquè té més calç que en altres zones.

—¿Com es consciencia els ciutadans a l'hora d'estalviar aigua?

—La sequera del 2008 va conscienciar, i aquella baixada en el consum de l'aigua potable s'ha consolidat. Sobretot en el consum domèstic. Un barceloní n'utilitza entre 109 i 110 litres diaris, una xifra bastant baixa si es compara amb altres punts d'Occident. El mínim de qualitat sanitària ronda els 100 litres, menys és entrar en franges no recomanables.

JOAN PUIG

—¿Què és per a vostè l'aigua?

—Un bé que no s'ha de malgastar.

—¿És un patrimoni?

—Amb l'aigua no hem de marcar territori i delimitar la propietat. L'aigua és de tots. Hi ha parts de Catalunya que tenen menys recursos. Hem d'evitar les guerres d'aigua.

—¿Quanta aigua s'emporta la cisterna?

—Cada vegada que estirem la cadena se'n van quatre o cinc litres d'aigua. Tres minuts de dutxa requereixen uns 40 o 50 litres.

—¿Augmenta molt el consum d'aigua a la mitja part d'un partit de futbol com el del Barça i l'Espanyol?

—En els més importants, com la final de la Champions o un Barça-Madrid, es produeix un descens important del consum al llarg del partit respecte la mitjana en aquella mateixa franja horària, i un augment molt significatiu a la mitja part, que és quan la gent al camp i a casa seva va al lavabo. En el partit de la Champions del 2009 que va disputar contra el Manchester, la caiguda a l'inici del partit va ser del 22%, en el descans va pujar un 40% i la mínima es va generar a prop de l'acabament amb un descens pròxim al 50%. ≡